

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 47, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_47*, do zastosowania z: *uczeń_2_47* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Warszawskie zabytki* (414_mn_warszawskie zabytki), *Kolejkowe wyliczanki* (377_mat_kolejkowe wyliczanki), *My face* (427_mat_my face).

Klasa II, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”

Temat: Zabytki Warszawy

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie pojęcia *plan miasta*,
- kształtowanie umiejętności czytania planu miasta,
- kształcenie umiejętności określania kierunków geograficznych,
- powtórzenie wiadomości dotyczących zabytków Warszawy,
- wprowadzenie wiadomości dotyczących Wisły,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wie, czym jest plan miasta,
- odczytuje nazwy ulic z planu miasta,
- określa kierunki geograficzne na mapie,
- podaje nazwy i rozróżnia najważniejsze zabytki Warszawy,
- wie, że Wisła jest największą polską rzeką,
- podaje nazwy trzech miast, przez które przepływa Wisła,
- korzysta z tabletu.

Metody: pogadanka, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, tablety, pomoc multimedialna *Warszawskie zabytki*, plan miejscowości, w której uczą się uczniowie lub innej znanej im miejscowości w formie papierowej lub wyświetlany na tablicy multimedialnej/za pomocą rzutnika, zdjęcia warszawskich zabytków, drobne nagrody dla zwycięzców konkursu, mapa fizyczna Polski.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel zaprasza uczniów do przestrzeni rekreacyjnej. Uczniowie siadają w kręgu, pośrodku którego nauczyciel rozkłada plan ich miejscowości. Nauczyciel prosi, aby dzieci przyjrzały się temu planowi i powiedziały, co potrafią z niego odczytać. Czy na przykład potrafią na nim odnaleźć szkołę lub swój dom. Dzieci podają cechy planu miejscowości,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

a następnie wspólnie z nauczycielem definiują, czym jest plan miasta/miejscowości i czym się on różni od mapy.

2. Uczniowie wracają na miejsce i wykonują zadanie 1 z karty pracy. Następnie nauczyciel uczy dzieci odczytywać kierunki geograficzne – uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.

3. Nauczyciel pokazuje dzieciom zdjęcia warszawskich zabytków. Uczniowie starają się podać ich nazwy. Potem prowadzący dzieli klasę na grupy, które wykonują polecenie z pomocy multimedialnej *Warszawskie zabytki* i zadanie 3 z karty pracy. Uwaga – zadanie może być wykonywane na czas. Wygrywa grupa, która wykonała poprawnie zadanie z pomocy multimedialnej i której członkowie wszyscy wykonają poprawnie zadanie 3 z karty pracy. Grupa ta otrzymuje drobne nagrody.

4. Nauczyciel rozwiesza mapę Polski. Uczniowie odczytują tekst z zadania 4, następnie wskazują na mapie Wisłę i ustalają, gdzie jest jej początek oraz koniec. Uzupełniają zdania z zadania 4.

Klasa II, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”

Temat: Zabytki Warszawy

Cele edukacyjne:

- kształtowanie umiejętności dodawania liczb z przekroczeniem progu dziesiętkowego (różnymi sposobami),
- kształtowanie umiejętności rozwiązywania zadań metodą symulacji,
- kształcenie umiejętności rozwiązywania zadań tekstowych,
- ćwiczenie umiejętności logicznego myślenia,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- dodaje liczby z przekroczeniem progu dziesiętkowego (różnymi sposobami),
- rozwiązuje zadania metodą symulacji,
- potrafi rozwiązywać zadania tekstowe,
- myśli logicznie, korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: drobne przedmioty w dwóch kolorach (po 20 sztuk dla każdej pary uczniów, mogą to być np. kamyki, guziki), karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Kolejkowe wyliczanki*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dobiera dzieci w pary. Każdej rozdaje po 20 guzików w dwóch kolorach. Wszyscy czytają pierwszy przykład z karty pracy (zadanie 1). Prowadzący prosi, aby uczniowie ułożyli guziki w ten sposób:

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

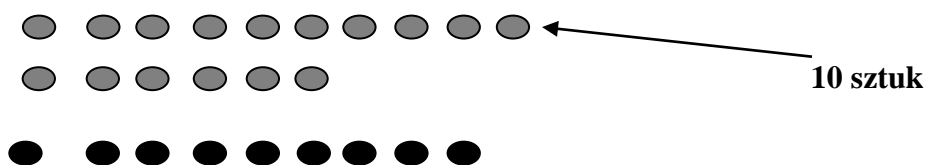
OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

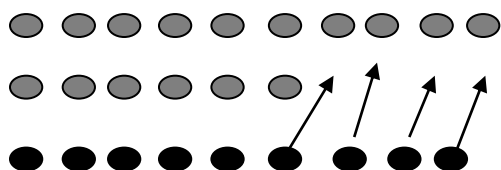
PAKIET 47, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Dzieci liczą guziki w dwóch dolnych rzędach, a później dodają dziesięć guzików z górnego rzędu.

2. Prowadzący prosi, aby dzieci ułożyły guziki w podobny sposób i wyznaczyły sumę, np. $+ 6$, $15 + 7$, $12 + 9$, a na koniec sumy z zadania 1: $17 + 4$ i $13 + 8$.

3. Wszyscy czytają po cichu przykład drugi. Prowadzący prosi, aby uczniowie ułożyli guziki w ten sposób:

Teraz guziki z dolnego rzędu przekładamy tak, aby rząd środkowy dopełnić do dziesiątki. Dzieci liczą, ile guzików jest w sumie – nauczyciel podpowiada, żeby najpierw policzyć dziesiątki, a później jedności.

4. Nauczyciel poleca, aby w podobny sposób wyznaczyć sumę, np. $17 + 5$, $18 + 7$. Na koniec dzieci układają i sumują przykłady z zadania 2.

5. Uczniowie układają guziki i wyznaczają sumy z zadania 3 – wszystkie przykłady rozwiązują przy pomocy dwóch sposobów. Nauczyciel wyznacza osoby, które zapisują rozwiązania na tablicy.

6. Nauczyciel zadaje uczniom zagadkę:

Dzieci stały w kolejce. Ile jest razem dzieci, jeśli przed Krzysiem stoją trzy dziewczynki, a za nim siedmiu chłopców?

Dzieci ustawiają się w pobliżu tablicy i wyznaczają odpowiednią liczbę osób. Następnie prowadzący zadaje podobne pytania. Dobiera dane tak, aby dopasować je do liczby osób w klasie oraz aby przekraczać próg dziesiątkowy. Inny przykład do wykorzystania na lekcji: *Na ile różnych sposobów można posadzić trzy osoby: Zosię, Krysię i Adama (imiona trzeba wybrać spośród osób w klasie) na trzech krzesłach?* Obok tablicy prowadzący ustawia trzy krzesła. Dzieci przesiadają się na wszystkie możliwe sposoby. Jest ich w sumie sześć:

ZKA, ZAK, KZA, KAZ, AZK, AKZ

7. Uczniowie wracają na swoje miejsca i wykonują zadanie 4 z karty pracy. Nauczyciel wyznacza osobę, która zapisuje działanie oraz wynik na tablicy.

8. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Kolejkowe wyliczanki*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

9. Odpowiedzi do pracy domowej, zadanie 2:

3	4	5
9	12	15

9	12	20
2	5	13

2	8	12
4	16	24

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II, edukacja techniczna, krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”

Temat: Zabytki Warszawy

Cele edukacyjne:

- kształcenie sprawności manualnej,
- kształcenie kreatywności, wyobraźni,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozpoznawanie zabytków Warszawy.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwija swoją sprawność manualną,
- zna zabytki Warszawy, współpracuje w grupie.

Metody: metoda zadaniowa, rozmowa.

Formy pracy: praca w grupie, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: szablony konturów zabytków Warszawy (przygotowane przez nauczyciela), kolorowe lub białe kartki z bloku technicznego formatu A4 i A3, kartki z gazet, tektura, masa papierowa, klej (np. do tapet), dziurkacze, tasiemki, nożyczki, mazaki, kredki, farby plakatowe do malowania masy.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel mówi dzieciom, że ich dzisiejszym zadaniem będzie wykonanie albumów o zabytkach Warszawy.
2. Prowadzący dzieli klasę na kilka zespołów. Grupy naradzają się, w jakim kształcie i formacie chcą wykonać swój album. Projektują też jego poszczególne strony i ustalają, jakie zabytki się w nim znajdą. Uczniowie wybierają kolorowe lub białe kartki formatu A4 i A3, które będą kartami albumu. Następnie, korzystając z szablonów, odrysowują po kilka zabytków. Uczniowie przygotowują też podpisy zabytków.
3. Grupy wyklejają masą papierową karty albumu i zdobią jego poszczególne strony. W tym celu mogą wykorzystać też farby. Uczniowie z pomocą nauczyciela wycinają dziurkaczem otwory w kartach albumu. Następnie przewlekają przez nie tasiemki i łączą strony ze sobą w jedną całość.
4. Poszczególne grupy prezentują swoje albumy i krótko je omawiają.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II, język angielski, krąg tematyczny „Face”

Temat: My face

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności pracy w parach,

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- powtarza i nazywa części twarzy i głowy,
- uważnie słucha piosenki,
- pokazuje określone elementy twarzy z piosenki na sobie,
- współpracuje w parze,
- dopasowuje słowo do obrazka,
- wybiera właściwy element twarzy i głowy,
- rysuje swoją twarz i nazywa jej poszczególne elementy.

Metody: metoda audiolingwalna, metoda komunikacyjna, piosenka, metoda TPR, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna (tekturowa): tabela ze słowniczkiem obrazkowym, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *My face*, nożyczki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami. Na początku lekcji dokonuje prezentacji słownictwa („eyes”, „ears”, „nose”, „mouth”, „hair”, „face”), pokazując na swoją twarz i głowę. Następnie wskazuje na nos i mówi: „a nose”, a uczniowie powtarzają za nim. Prowadzący powtarza te czynności z pozostałymi słowami wprowadzonymi na tej lekcji.

2. Nauczyciel wypowiada poszczególne wyrazy związane z elementami twarzy i głowy („Point to your nose!”), a zadaniem uczniów jest wskazywanie ich na swoich twarzach i głowach. Prowadzący może poprosić kilkoro uczniów, aby zamiast niego to dzieci wydawały polecenia.

3. Nauczyciel prosi, aby uczniowie zwrócili uwagę na karty pracy. Znajduje się tam obrazek przedstawiający głowę Tary. Następnie prowadzący informuje uczniów, że będą słuchać piosenki śpiewanej przez Tarę (pomoc multimedialna *My face*). Zadaniem uczniów jest wskazywać na obrazku wyrazy, które usłyszą w piosence.

Słowa piosenki:

One nose on my face.

Two eyes on my face.

One mouth on my face

And two ears are here.

One nose, two eyes, one mouth, two ears

And a lot of hair on my head, on my head.

4. Nauczyciel informuje uczniów, że ponownie odtworzy nagranie. Następnie wspólnie z uczniami wymyśla sposób przedstawienia tekstu za pomocą pokazywania. Nauczyciel odtwarza piosenkę, a dzieci odgrywają jej tekst, pokazując na sobie wymienione w nim elementy.

5. Nauczyciel rozdaje uczniom pomoce kartonowe, z których uczniowie wycinają tabelkę z obrazkami i słowami. Nauczyciel tłumaczy, że tabelkę należy zgiąć w odpowiednim miejscu i pokazuje, jak to zrobić na przykładowej pomocy. Następnie informuje uczniów, że z tej pomocy mogą korzystać podczas nauki słownictwa.

6. Uczniowie pracują w parach. Nauczyciel prosi dzieci, aby zadawały sobie pytania o poszczególne słowa z lekcji (np. Jak jest po angielsku „nos”?). Uczniowie korzystają z pomocy kartonowych. Każdy uczeń, który nie pamięta danego słowa, może je sprawdzić w wykonanych słowniczkach.

7. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Zadaniem dzieci jest połączenie wyrazu z poszczególnymi elementami przedstawionymi na obrazku.

8. Uczniowie wykonują kolejne zadanie w karcie pracy. Mają zakreślić spośród kilku zdjęć podany w postaci obrazka element twarzy lub głowy.

9. Nauczyciel informuje uczniów, że kolejnym ich zadaniem będzie narysowanie swojej buzi w wyznaczonym do tego miejscu na karcie pracy. Następnie dzieci w parach wskazują na poszczególne elementy na swoich rysunkach i je nazywają.

10. Nauczyciel prosi uczniów o przyniesienie na następne zajęcia pomocy kartonowych z tej lekcji, później omawia pracę domową i żegna się z uczniami.

